

Százhuszezer pengős hadikölcsönsegélyt állapított meg a belügyminisztérium egy szegedi egyetemi tanár feleségének

(A Délmagyarország munkatársától.) Ismeretes, hogy a törvényhozás pár millió pengőt megszavazott azoknak támogatására, akik hadikölcsönjegyzéssel veszítették el egész vagyoniukat, akik kereset és jövedelem nélkül állnak a nyomornak csak azért vannak kitéve, mert bíztak a magyar állam ígéretében. Amikor ki kellett osztani a rászorultak között a rendelkezésre álló összeget, a törvény végrehajtói a legnagyobb rigoroztással vizsgálták azt, hogy jogaim nélkül senki egyetlen fillér támogatáshoz ne jusson. Az özvegy, aki kétszobás lakásból egy szobát butorozva kiadott, hogy pár fillérrel megkönnyítse az élete terhet, már nem kapott a segélyből mert — keresetét üz. jövedelme van. Ezrek és ezrek könyörögtek segélyért, mert nincs semmiük, csak hadikölcsönkötvényük, de nagyon kevésnek jutottak még fillérek is, mert kevés volt a pénz és borzalmasan sokan jelentkeztek érte a szegénységnek és nyomorúságnak kétségbevonhatatlan jogcímén. Akik tekintélyes vagyoniukat adták oda az államnak, akik házukat és földjüket adták el, hogy hadikölcsönt jegyezhesse, azok 50, 60, esetleg 100 pengős évi segélyhez jutottak.

Ugy látszik azonban, voltak szerencsésebbek is. Szegeden először csak suttogtak arról, de most már egyre többen és többen beszélnek, hogy egyik szegedi egyetemi tanár felesége igen jelentékeny összeghez jutott a hadikölcsönkötvény birtokosok segélyezése alkalmával. A Délmagyarország munkatársa utánajárt ezeknek a híreszteléseknek s megállapította az igazságot. Dr. Jankovits László egyetemi tanár neje is

folyamodott segélyért, elmondván azt, hogy egymillió korona névértékű hadikölcsönkötvénye van. A belügyminisztérium 270539—929. X. sz. rendeletével

százhuszezer pengő segélyt utalt ki a hadikölcsönkötvénybirtokos egyetemi tanár feleségének

s a 120.000 pengőből 20.000 pengőt nyomban folyósított is. Ennek a 20.000 pengőnek kézhezvétele után azonban dr. Jankovits Lászlóné elhalt, egy hat éves fiagyermeke maradt utána. A belügyminisztérium a benyújtott kérvény folytán 207455—931. X. sz. határozatával úgy rendelkezett, hogy

a még ki nem utalt 100.000 pengőt utalják ki a kiskorú gyermeknek.

A hagyatéki tárgyalási jegyzőkönyv, melyet dr. Sirshich György közjegyző vett fel, két érdekes adatot tartalmaz. Az egyik adat az egymillió korona hadikölcsönkötvényre vonatkozik, amit tényleges értékén, 3200 pengővel vesz leltárba s ezután hagyatékként tünteti ki a 3200 pengőért érő hadikölcsönre kiutalt segélynek már hátralékos összegét. — százezer pengőt.

A tényeket csak ismertetjük, de semmiféle következtetést nem fűzünk hozzájuk. Vannak tények, melyek jobban és hangosabban beszélnek, mint a legvéresebb száju demagógok. Értésülésünk szerint ezzel a nagy feltűnést keltő esettel a jövő héten a parlamentnek is módjában lesz foglalkozni.

Kállay Miklós földmívelésügyi miniszter Szegeden

A miniszter a klebelsbergi programról, az egyetemről, algyői hidról — „Szeged arra van hivatva, hogy az egész magyar Alföld fővárosa legyen“

(A Délmagyarország munkatársától.) Kállay Miklós földmívelésügyi miniszter szombaton délután Szegedre érkezett. A miniszter első állomása Felsőközpont volt, ahol Baranyi Tibor főispán, dr. Pálffy József polgármesterhelyettes, dr. Széchenyi István, Back Bernát, dr. Szivessy Lehel, dr. Kogutowitz Károly és báró Tunkl Tamás várták. A miniszter megnézte az épülő kulturházat, ahol László János plébános és Pálák Nándor razdaköri elnök üdvözölte. Ezután megnézte a miniszter a fehértói halgazdaságot, majd fél hét órakor érkezett be a városba.

Hét órakor az ipari vásárt tekintette meg. Nagy érdeklődéssel járta végig a pavilonokat és több kiállító iparosnak gratulált.

A vásár megtekintése után Takács Béla, az ipartestület alelnöke köszöntötte a minisztert. Arra kérte Kállay Miklóst, hogy vegye át Klebelsberg örökségét és folytassa azt a munkát, amit a szegedi egyetem épségének védelmezésével megkezdett.

A földművelésügyi miniszter

válaszolt ezután az üdvözlésre.

— Amit itt láttam a kiállításon — mondotta —, azt bizonyítja, hogy a magyar élelmiszeriparosságból még ezek a rettenetes idők sem tudták kioltani a munkakedvet, az alkotási vágyat. Ha a szegedi iparosság ui fogvasztási területeket kíván szerezni, ezen a téren készségesen leszek a segítségére. Amí

az algyői id

ügyét illeti. Tudomásom szerint a kereskedelmi miniszter elhatározott szándéka, hogy ezt a hidat építi fel legelőször. A magam részéről igyekeznék fogok azon, hogy a hídépítés ideje minél hamarabb elkövetkezzék, mert tudom jól, hogy azt, amit Szegedtől ellenségei vet-

tek el, azt barátainak kell visszaszerezni és én Szeged barátai közé számítom magamat. A minis ter nyolc óra után zuhogó esőben kíséretével átalózott Ujszegedre és részt vett a Vigadóban rendezett

társasvacsorán.

A vacsorán a minisztert a város hatósága nevében

dr. Pálffy József

polgármesterhelyettes üdvözölte.

— Szeretnénk meggyőzni a féltékenyeket és irigykedőket — mondotta —, szeretnénk az ország fülébe kiáltani az igazságot, hogy mindaz, amit néhai Klebelsberg Kuno gróf Szegednek juttatott, mindaz, amit Szeged áldozott, nem Szegedé, nem lokális érdek kielégítése és ajándéka, hanem az országé, vérző Magyarországa, amelytől nincs, nem lehet igaz magyar, aki sajnálná vagy soknak tartaná, amit valaha is adott. A provinciális államférfiu bölcs felismerése most elhalt nagy polgármesterünkben a kitűnő munkatárs megtalálása, a város áldozatosságának méltánylása, a vidék szeretete és megbecsülése volt csupán, ami az or-

BELDAROSI MOZI

Utolsó nap
Irène Dunne, a „Mellékutca“ főszereplőjének
legújabb filmje

Sziv a törvény előtt

Izgalmas filmregény az amerikai házasságtörésből

SZÉCHENYI MOZI

Vasárnap — hétfő
Izgalmas történet a leánykereskedés aljas
üzlelméről:

Keleti éjszakák

Regényes detektívtörténet.

FEHÉR ÉS SZINES CIPŐK

SZANDÁLOK ÉS BOCSKOROK

NAGY VÁLASZTÉKBAN

SZOLID ÁRAK MELLETT

HA-HA

cipőáruházban

szág javát gyarapító, felférhetetlen értékű kultúrkincseket az ország második városába, Szegedre telepítette.

— Szeged nem felejt el — folytatta a polgármesterhelyettes —, hogy a múlt évben, amikor egyetemünk integritása veszélyben forgott és a város hónapokon keresztül a legkinzóbb kétségek között, nyugtalanul várta a döntést, Excellenciád védelmünkben felemelte súlyos szavát és annak eredményeként az adott viszonyok közt elérhető legkedvezőbb eredményt vívta ki. Szeged nem felejt el, hogy másik vitális ügyünkben, a paprika-kérdésben Excellenciád rendet csinált és a szegedi paprika világmárkáját Szegednek megmentette. Szeged nem felejt el, hogy gyümölcsexportunkat fenyegető katasztrófa elhárítására Excellenciád a legméltányosabb intézkedéseket tette. Nem felejtjük el Excellenciád számos jószágát, amellyel városunknak segítségére volt. Mindezt a város közönsége és hatósága nevében Excellenciád hálás köszönetet mondok, kérem, tartsa meg elárult városunkat további pártfogó jóindulatában, szeresse ezt a várost bűneivel és erényeivel, a Kállayak, nagyméltóságod őseinek tradicionális vonzalmával.

A polgármesterhelyettes után

dr. Széki Tibor

az egyetem rektora mondott pohárköszöntőt. Az egyetem nevében mondott köszönetet a miniszternek, amiért sikrá szállt a szegedi egyetem integritásáért.

Ezután

dr. Hunyadi-Vass Gergely

a szegedi gazdák nevében köszöntötte a földmívelésügyi minisztert, aki korszerű agrár-program megvalósításán dolgozik mérséklettel és lépésről-lépésre való haladással.

Dr. Tonelli Sándor

pohárköszöntőjében arról beszélt, hogy Szeged milyen sokáig mostohagyermek volt a mindenkor kormányzatnak. Amit az elmúlt évtizedben kapott ez a város, azért nagyon megfizetett. A Tisza szegedi rakpartjának fokozatos kiépítését kérte.

A pohárköszöntőkre

Kállay Miklós

hosszabb beszédben válaszolt.

— Ugy érzi — mondotta —, hogy még nem tett eleget, mint földmívelésügyi miniszter az ország legnagyobb vidéki városa, Szeged érdekében. A háboru előtti kormányzatok súlyos mulasztását örökezett jóvátenni Klebelsberg Kunó, amikor Szegedre hozta az egyetemet. Fontos érdek, hogy a szegedi egyetem épen sértetlenül szolgálhassa az egyetemes magyar kultúra érdekeit.

— A Kállay-családot régi hagyományok fűzik Szegedhez. Az egyik Kállay 1848-ban, amikor Szegeden ült össze az országgyűlés, itt indítványozta az általános, titkos, nőkre is kiterjedő választójogot. (Éljenzés.) Szegedhez köti az a baráti és rokoni kötelék is, amely Szeged főispánjával köti össze. Budapest sohasem követelheti magának azt a jogot, hogy bármit is elvegyen a vidéki empóriumoktól, sőt arra kell törekednie, hogy minél többet nyújtson a vidék kulturális szempontok számára. Szeged arra van hivatva, hogy az egész Alföldnek fővárosa legyen.

— Szeged számára legfőbb program ma az — folytatta —, hogy a kultúra áldásában részesítse a szegedi tanyavilágot. A Kolozsvár-